02/03/2020

«Λήθην της κακίας παντε-λή ποιήσωμεν»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή της Τυρινής 1 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Εσπερινό της Συγχωρήσεως στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης.

Στο τέλος ανέγνωσε τη συγχωρητική ευχή με την ευκαιρία της ενάρξεως της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και αφού ζήτησε πρώτα ο ίδιος τη συγχώρηση από το εκκλησίασμα έδωσε στη συνέχεια την πατρική του ευχή και συγχώρηση σε όλους.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Καί λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν».

Μᾶς καλεῖ ἀπόψε ἡ Ἐκκλησία μας νά εἰσέλθουμε στήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, νά εἰσέλ-θουμε στό στάδιο τῶν ἀρετῶν τό ὁποῖο ἀνοίγει, γιά νά μᾶς προε-τοι-μάσει μέ τή νηστεία καί τόν πνευ-ματικό ἀγώνα ὥστε νά γίνουμε καί ἐμεῖς συμμέτοχοι στό θεῖο Πάθος καί στή λαμπροφόρο Ἀνά-σταση τοῦ Κυρίου μας.

Ὅπως ὅμως κανένας ἀθλητής δέν εἰσέρχεται ἀπροετοίμαστος στό στάδιο, ἀλλά ὅλοι δοκιμάζουν πρῶτα τίς δυνάμεις τους προθερ-μαινόμενοι γιά τά ἀθλήματα στά ὁποῖα θά ἀγωνισθοῦν καί ἀκοῦν τίς τελευταῖες συμβουλές τῶν προ-πονητῶν τους, πρίν νά κατε-βοῦν στόν στίβο, ἔτσι καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς προετοίμασε ἀπό τήν ἀρχή τοῦ Τριωδίου μέ τούς ὕμνους καί τά ἀναγνώσματά της γιά τήν ἀναγκαιότητα αὐτοῦ τοῦ ἐντατικοτέρου ἀγῶνος τῆς Με-γάλης Τεσσαρακοστῆς, τόν ὁποῖο μᾶς καλεῖ νά ἀναλάβουμε. Καί ἀπόψε μᾶς δίδει τίς τελευταῖες συμβουλές πρίν ἀπό τήν ἐκκίνηση.

Οἱ συμβουλές δέν εἶναι θεωρη-τι-κές, ἀλλά προέρχονται ἀπό τήν ἐμπειρία τῶν ἁγίων της, ἀπό τήν ἐμπειρία τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων της, οἱ ὁποῖοι συνέθεσαν τά κατα-νυκτικά τροπάρια, πού ἀκούσαμε πρό ὀλίγου στόν Ἑσπερινό, καί ἀποτύπωσαν

σέ αὐτά τά βιώματά τους ἀπό τόν ἀγώνα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, στόν ὁποῖο καλοῦν καί ἐμᾶς τώρα νά συμμετάσχουμε.

Σέ μία ἀπό τίς παροτρύνσεις τοῦ ἱε-ροῦ ὑμνογράφου πού ἀκούσαμε στό πρῶτο στιχηρό τοῦ Ἑσπερινοῦ ἄς σταθοῦμε γιά λίγο αὐτή τήν ὥρα.

Τί μᾶς προτρέπει, λοιπόν, νά κά-νου-με; «Λήθην τῆς κακίας παντε-λῆ ποιήσωμεν».

Μᾶς προτρέπει νά ξεχάσουμε ὁλο-κληρωτικά τήν κακία, νά ξε-χά-σουμε δηλαδή, πρίν νά ἀπο-δυ-θοῦμε στόν πνευματικό μας ἀγώ-να, κάθε εἶδος κα-κίας καί ἁμαρ-τίας, νά βγάλουμε ἀπό τή σκέψη καί τή ζωή μας κάθε τι κακό καί ἔτσι νά ξεκινήσουμε τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ὁ λόγος αὐτῆς τῆς προτροπῆς εἶναι νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι δέν ὑπάρχουν κάποιες μικρότερες δῆθεν ἁμαρτίες ἤ πάθη ἤ κακίες, τά ὁποῖα μποροῦμε νά τά ἀφή-σουμε νά ἐπιβιώνουν στήν ψυχή μας καί νά μήν ἀγωνιζόμαστε γιά νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό αὐτά. Ὁ Χρι-στός δέν μᾶς ζητᾶ νά ἀγωνισθοῦ-με μόνο ἐναντίον τῶν μεγάλων παθῶν καί τῶν μεγάλων ἁμαρτι-ῶν ἀλλά ἐναντίον ὅλων. Διότι, ὅσο μικρό καί ἀσήμαντο καί ἄν εἶναι ἕνα πάθος ἤ μία ἀδυναμία, πρέπει νά τήν ἐκριζώσουμε. Καί ἐάν δέν μποροῦμε νά ἀπαλλαγοῦ-με ἀπό αὐτήν καί δέν μποροῦμε νά τήν νικήσουμε, τότε σημαίνει ὅτι δέν εἶναι τόσο μικρή ὅσο νομίζου-με, γιατί κυριαρχεῖ ἐπάνω μας καί μᾶς ἐπηρεάζει καί μᾶς ἐμποδίζει νά φθά-σουμε μέ

ἐπιτυχία στό τέρ-μα τοῦ ἀγῶνος μας νικητές.

Καί ὅπως μία μικρή πέτρα, ἕνα μικρό χαλίκι, ἕνα μικρό ἐμπόδιο μποροῦν νά κάνουν τόν δρομέα ἤ τόν ἄλτη νά χάσει τόν ρυθμό του καί νά παραπατήσει καί νά πέσει καί νά μήν τερματίσει, ἔτσι καί μία μικρή ἀδυναμία, ἕνα μικρό ἐλάτ-τωμα, μία μικρή κακία, μπορεῖ νά ἀποσυντονίσει καί τόν δικό μας ἀγώνα, μπορεῖ νά γίνει ἐμπόδιο στήν προσευχή, στή μετάνοια, στή νηστεία, καί νά μᾶς στερήσει τήν νίκη στόν ἀγώνα μας. Καί εἶναι πραγματικά τραγικό, ἐνῶ θέλουμε νά ἀγωνισθοῦμε, ἐνῶ ἀποδυόμεθα στήν προσπάθεια, γιά κάτι μικρό καί ἀσήμαντο νά μήν φθάσουμε στόν ἐπιδιωκόμενο στόχο.

Ὅμως τά μικρά ἐλαττώματα καί οἱ μικρές ἀδυναμίες καί κακίες εἶ-ναι ἐπικίνδυνα καί γιά ἕναν ἀκό-μη λόγο. Γιατί εἶναι σάν τήν κερ-κόπορτα, εἶναι σάν μία μικρή χα-ρα-μάδα, τήν ὁποία ἀφήνουμε ἀνοικτή, καί τήν ὁποία ἀξιοποιεῖ ὁ ἀντίδικος τῆς ψυχῆς μας, ὁ διάβολος, γιά νά εἰσέλθει μέσα της καί νά μᾶς ἐνοχλεῖ καί νά μᾶς πολεμᾶ. Εἶναι ἡ πρόσβαση πού τοῦ δίνουμε γιά νά ἐπεκταθεῖ στήν ψυ-χή μας καί νά καταστρέψει ὅ,τι καλό προσπαθοῦμε νά οἰκοδο-μή-σουμε.

Γι᾽αὐτό ἄς ἀκούσουμε τήν προ-τρο-πή τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου καί ἄς ξεχάσουμε κάθε εἶδος κακίας, ἄς βάλλουμε ὡς στόχο τῆς προ-σπα-θείας μας νά ἀπαλλαγοῦμε ἀκό-μη καί ἀπό ὅσα μᾶς φαίνονται μικρά καί ἀσήμαντα.ωἌς ἀφή-σου-με ἔξω ἀπό τήν ψυχή μας, ἀπό τόν νοῦ μας καί ἀπό τήν καθημερινό-τητά μας κάθε κακία, κάθε ἀδυ-να-μία, κάθε λογισμό, κάθε κακή συ-νή-θεια, πού μπορεῖ νά γίνει ἐμπό-διο στόν ἀγώνα μας, πού μπορεῖ νά ἀποσπάσει τήν προσοχή μας καί νά μᾶς παγιδεύσει. Καί ἄς ἀρ-χίσουμε μέ χαρά τόν πνευματικό ἀγώνα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀξιοποιώντας τίς πνευματικές εὐκαιρίες πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μας καί, «ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», νά φθάσουμε προετοιμασμένοι κα-τάλληλα στό τέλος καί νά γίνουμε καί ἐμεῖς μέτοχοι τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεώς του.